

Životopis Zdeňka Rychlého

Pan Zdeněk Rychlý se narodil 11. února roku 1933 ve vesnici zvané Klíнец, ležící v okrese Praha-západ. Jak vzpomíná, byla to doba světové hospodářské krize. Jeho otec byl zaměstnán u Českých drah, pracoval na bývalém Wilsonově nádraží. Jako tzv. definitivní zaměstnanec nemohl být vyhozen, jedině kdyby provedl nějaký závažný přečin. Navíc měl menší funkci, díky které dostával zvláštní příplatek – vlastně polovinu mzdy navíc - takže rodina neměla nouzi jako jiní lidé v té době. V tomto ohledu jim také pomáhalo to, že vlastnili malé hospodářství (králíky, husy, kozu a slepice).

V roce 1939 Zdeněk začal chodit do školy ve vedlejší vesnici Líšnice. Vzpomíná například na to, že v případě zimy a velkého sněhu (a že prý v době války bylo v zimě sněhu opravdu hodně) chodili do školy pěšky i ve sněhové vánici. Když byly vysoké závěje, starosta obce nařídil pracovní povinnost a z každého obytného domu musel někdo jít s lopatou proházovat jim cestu. Zdeněk Rychlý vzpomínal, jak se v závějích váleli a přišli do školy celí zmáčení, takže se jejich oblečení muselo sušit u velkých kamen uprostřed třídy.

Z doby 2. světové války má pan Rychlý také zvláště jeden nepříjemný zážitek, kdy k nim domů dvakrát vtrhlo gestapo v době, kdy byli se sestrou, která je o tři roky mladší (oba tedy byli děti), sami v domě. Zdeněk se svou sestrou byli vychovaní k tomu aby nikomu nic neříkali, protože se u nich v té době poslouchal zahraniční rozhlas z Londýna, tak vždycky jeho maminka říkala: „Nesmíte nikomu nic říkat, to by nás zavřeli a neměli byste rodiče“. A tím podle pana Rychlého byli tak „vycepaní“, že gestapu neřekli ani slovo.

Po válce byl založen v Klínci skautský oddíl, který patřil pod skautské středisko na Zbraslavi. Zdeněk Rychlý na tu dobu vzpomíná jako na nejkrásnější léta. Bohužel byla jen krátká, protože příchodem komunistů k moci v roce 1948 se Skaut musel násilně převést do Svazu socialistické mládeže a tím pádem v Klínci Skaut skončil.

Zdeňkovým velkým koníčkem bylo ochotnické divadlo. V Klínci to byla pod něj velká tradice, protože ať už dospělí, nebo mladí lidé pravidelně hráli několik divadelních her do roka. Hráli například hru český muzikant o českém skladateli Františku Kmochovi. Jedno neoficiální představení zahráli dokonce v pražském divadle Disk. Často byli pro úspěch žádáni o opakování divadelní hry i v okolních obcích.

Pan Rychlý se později vyučil elektrotechnikem, pracoval na stavbě nového mostu na Zbraslavi, na televizním vysílači Cukrák anebo v bývalém pohraničí v Klášteřci nad Ohří v továrně na valivá ložiska. Před odchodem do důchodu pracoval v Modřanských čokoládovnách mj. jako požární technik. Tam jej chtěli přesvědčit ke vstupu do komunistické strany, ale on se jim podle svých slov „vysmál“, že to nikdy nepotřeboval pro vylepšení svého postavení, takže to nepotřebuje ani před důchodem.

Od roku 1951 se zapojil do činnosti dobrovolných hasičů v Klínci a také získal titul Zasloužilý hasič, na který je velmi hrdý. A také rozhovor s námi ukončil známým hasičským mottem „Bližnímu na pomoc“.